

middag for at faa en Passiar. De var alle 3 smaa Landmænd; de begyndte at diskutere Spørgsmaalet, om der ikke skulde være en Mulighed for at faa en mere rentabel Bedrift ved Hjælp af Kunstgødning, men de havde ingen Penge og blev da enige om i Kompagni at lave en Veksel, der skulde være paa 450 Kr. De drog saa ind til Horsens den første Torvedag — det var en Torsdag, som det vist er endnu —, og de mødte saa i Banken med denne Veksel paa 450 Kr. og sagde aabent og oprigtigt: disse 450 Kr. skal vi 3 dele, og vi skal bruge dem til at købe Kunstgødning for paa Fredens Mølle — den højtærede Formand kan maaske huske, der var i sin Tid megen Agitation for den Sag i Horsenseggen. Men disse 3 brave Mænd, hvoraf een var Medlem af Sogneraadet og sad i Skolekommissionen, kunde sandelig ikke uden videre faa denne Veksel paa 450 Kr. diskonteret, selv om de ærlig og oprigtig fortalte, som sandt var, at de skulde bruge Pengene til at forøge Udbyttet af deres Bedrift. De maatte tage hjem og komme igen næste Torsdag, og saa blev det allernaadigst bevilget. De samme 3 Mænd smuldrer nu forlængst under Mulde, og de 450 Kr. blev betalt indenfor den rette Frist.

Saa megen Tillid havde man ikke til Smaamanden den Gang. Og hvorledes er det nu i Dag? Ja, saa megen Tillid har man endnu ikke til Smaamanden, at man tør betro ham nogle faa Hundrede Kroner, naar han møder i større eller mindre Pengeinstitutter for at laane Penge. Men vi oplever følgende: En Mand, der blev ked af at være Mejerist i Sydsjælland, blev Kulagent og tjente en Vinter i Krigstiden 70 000 Kr. Derefter følte han Trang til at begynde for sig selv og blive Kulimportør, og han kunde hos en Bank i denne By opnaa en Kredit paa 20 Mill. Kr. Og hvad blev Resultatet? Det blev, at han paaførte den samme Bank et Tab paa 10 Mill. Kr. Det er Tillid, men ufortjent Tillid. Det er den Tillid, der rammer de smaa først og fremmest og rammer det hele Samfund. Jeg tror, det var heldigt, om vi kom ind paa en ny Vurdering af dette, hvem der er Tillid værd og hvem ikke.

Jeg vil i denne Forbindelse paakalde Tingets Interesse for en snarlig Reform af den almindelige borgerlige Straffelov af 1866. Der er ofte blevet talt om det i denne Sal fra mit Partis Side, og jeg har selv gjort mig til Talsmand derfor. Sidst da vi havde den Glæde at gense min ærede Partifælle Hr. Hans Rasmussen, følte han

ganske naturligt Trang til at lyse efter denne Revision. Jeg føler Trang til det nu stærkere end nogen Sinde. Jeg erindreren en lille Begivenhed her i København fra Krigens Aar. En fattig Enke gik under Franskbrødsrationeringen ind i en Bagerbutik paa Vesterbro og stjal et Franskbrød — jeg tror, det var et Franskbrød, men det er lige meget —, og hun blev anmeldt for denne Forseelse. Det oplystes, at hun for en Del Aar tilbage havde faaet en Straf for at have stjaalet to Par Træske til sine Børn. Nu var det altsaa et Gentagelsestilfælde, og saa sendte man Konen til Vridsløselille i 8 Maaneder.

Dette giver mig Anledning til at minde om den Udtalelse, jeg før citerede, at i gamle Dage hængte man Røverne paa Korset, nu hænger man Korset paa Røverne. De største, de, der begaar Forbrydelser, som gennemryster det hele Samfund, dem kan Retfærdighedens haarde Haand og lange Arm saa godt som aldrig naa frem til. Men den fattige Kvinde, der bliver Forbryder i hvert Tilfælde i væsentlig Grad paa Grund af sin Fattigdom, hende behandler vi med en saadan Haardhed. Samfundet maa forøge sine uhyre Udgifter til Fængselsvæsenet for en saadan Bagatelforseelses Skyld — Bageren gik jo ikke fallit, Samfundet blev ikke rystet i sin økonomiske Grundvold af den Aarsag. Jeg henstiller, at vi snarest skrider til en Revision af den almindelige borgerlige Straffelov, hvor man kommer bort fra den Urimelighed, at Smaaforseelser i Gentagelsestilfælde uvægerlig fører den, der har begaaet Forseelsen, i Forbedringshuset. Aflæg, naar De kommer til Nyborg, et Besøg i Straffeanstalten dér, og se, hvor mange unge Mennesker der sidder dér for en ren Bagatelforseelses Skyld. Vi ofrer kæmpe-mæssige Udgifter paa en Række Omraader for at holde dette Fængsels Drift oppe, alt sammen fordi disse unge Mennesker straffes paa Grundlag af en aldeles forældet Straffelov, paa Grundlag af en fuldkommen middelalderlig Opfattelse, som overhovedet ingen i denne Sal deler. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvor langt man er fremme med det Lovforslag, gaaende ud paa en Revision af den almindelige borgerlige Straffelov, der er lovet os.

Jeg vil derefter med et Par Ord henvende mig til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby). Det ærede Medlem omtalte den Sag, vi i nogen Tid har arbejdet for i Fællesskab, Spørgsmaalet om at skaffe en direkte Forbindelse mellem det producerende Landbrug og Konsumenterne,